

עפ"ת (מרכז) 38384-03-15 - אנואר שלבאיה נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 38384-03-15 - אנואר שלבאיה נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 38384-03-15

אנואר שלבאיה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[23.03.2016]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

לפני ערעור על חומרת העונש שגזר בית משפט קמא, תעבורה מרכז, בתיק 4125-02-14 מיום 23.2.15 (כב' השופטת אוסטפלד נאוי).

המערער הורשע בגין נהיגה בזמן פסילה, עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי. העונש שנגזר ביום 23.2.15:

8 חודשי מאסר בפועל;

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה;

פסילה בפועל למשך 11 וחצי חודשים, ימי המאסר לא יובאו במניין הפסילה;

12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

מכאן הערעור שלפני.

נימוקי הערעור:

1. המערער נוהג בפעם הרביעית בזמן פסילה, במעבר זמן בין נהיגה בפסילה לנהיגה נוספת בפסילה המבוצעת במועד מאוחר לה. לא תלוי נגדו מאסר על תנאי, אין לחובתו רישום פלילי, יש להעדיף בעניינו שיקולי שיקום, בדיוק כפי שקבע בית משפט זה בעניינו של בן אור עטיה (עפ"ת 5492-08-09 מ"י נ' בו אור עטיה). שעניינו חמור מהמקרה של המערער, שכן עטיה נהג בפסילה בפעם השביעית.

2. קצין מבחן במסגרת התסקיר מציין הוצאת רישיון נהיגה ב- 19.8.14, עובדה המלמדת על רצון כן ואמיתי לחזור לדרך הישר. המלצת שרות מבחן הינה לשלב המערער בתוכנית שיקום קונקרטית המכונה "נסיעה במבחן", והטלת של"צ בהקיף של 200 שעות במסגרת התנדבותית בעיריית פתח תקוה.

3. העבירה בוצעה ביום 2.2.11. מאז חלפו 5 שנים. המערער נמצא בשלב אחר בחייו.
4. המערער בן 53, אב, סב לנכדים, מפרנס עיקרי, תומך כלכלית בילדיו, עובד מרבית שנות חייו עם אנשים בעלי צרכים מיוחדים, אדם מסור, נאמן, מבצע תפקידו על הצד הטוב ביותר. על בסיס האמור לעיל מתבקש בית המשפט לאמץ תסקיר שירות המבחן ולהטיל צו מבחן ועבודות של"צ בהיקף שנקבע על ידי קצין מבחן. לחלופין, מתבקש בית המשפט לגזור העונש ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. נימוקי המשיבה:
1. גזר דין בית משפט קמא מפורט, סוקר נסיבות המערער, קובע מתחם ענישה. המתחם שנקבע אינו חורג ממתחם הענישה. העונש שהוטל על המערער הינו עונש מאסר ברף הנמוך, ניתן משקל לנסיבות וכן לעובדה כי המערער הוציא רישיון נהיגה 3 שנים לאחר ביצוע העבירה. על פי התסקיר, המערער נהג בכל התקופה בה לא היה לו רישיון.
2. לחובת המערער 20 הרשעות קודמות. ריצה מאסר, לא התייצב לבית המשפט במשך שנתיים ואף לאחר שחודשו ההליכים נגדו, היה צורך בהוצאת צו הבאה.
3. בשנת 1989 נפסל המערער מלנהוג, ומאז לא היה יום אחד שלא היה נתון בפסילה. עונשים שנגזרו בעבר על המערער לא היוו הרתעה. לסיכום, לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא. לגופו של עניין:
1. כתב אישום הוגש כנגד המערער ביום 10.1.12 במסגרת תיק 3575-01-12. נקבעה הקראה ליום 28.3.12 בפני כב' השופט (בדימוס) נחשון. המערער לא התייצב ל-3 דיונים. בא כוחו דאז, עו"ד חטיב, הגיש בקשה לדחיית מועדים.
- ביום 7.1.13 לא התייצב המערער פעם נוספת והורשע בהעדרו. הדיון נדחה לשמיעת טיעונים לעונש. לאור היעדרות המערער ודחיית מועדי דיון מספר פעמים, התלה כב' השופט צימרמן (סגן נשיאה) ביום 5.12.13 ההליכים בתיק תוך שהורה על מעצר המערער ושחרורו כפוף להפקדת ₪1,500.
- ביום 12.1.14 הפקיד המערער סך של ₪1,500, נקבע דיון ליום 2.2.14, אלא שגם לדיון זה לא התייצב המערער. ההליכים בתיק הותלו פעם נוספת.
- המערער אותר על ידי המשטרה, ההליכים בתיק חודשו, נקבע דיון ליום 28.4.14. לאור העובדה כי חלפו למעלה משנתיים מאז פתיחת התיק המקורי, קיבל בית משפט מספר חדש על ידי המזכירות והוא 4125-02-14, נושא הערעור שלפניי.
- המערער לא התייצב לדיון הראשון בתיק שצוין לעיל. הוצא צו הבאה שיבוצע באמצעות משטרת ישראל.

לאור השתלשלות העניינים המתואר לעיל, חלוף הזמן, אין בו כדי להועיל ו/או לסייע למערער בהליך זה. נהפוך הוא, חלוף הזמן רובץ לפיתחו.

2. המערער קיבל רישיון נהיגה בשנת 1983. בשנת 1989 נשלל רישיונו לראשונה, המשיך לנהוג בפועל ובגין כך נדון לעונשי שלילה משמעותיים. לחובתו 20 הרשעות קודמות, מתוכן 3 הרשעות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה והעבירה נושאת ערעור זה, הינה הרביעית במספר. בעבר ריצה מאסר בן 6 חודשים בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.
3. המערער שלפני רצידיביסט. על אף שנתפס מספר פעמים והוטלו עליו עונשים, לרבות מאסר, לא נרתע המערער לשוב ולבצע העבירות ועל פי האמור בתסקיר קצין מבחן, מדובר במי שמקל ראש בעבירות התעבורה. אכן למערער כיום רישיון נהיגה תקף, וטוב שכך, אך אין בכך לאיין כל שעשה עד לקבלת הרישיון.
4. לא דומה עניינו של המערער לעניינו של בן אור עטיה. בעניין האחרון, ניתן בבית משפט קמא גזר דין מנומק שלא התעלם מחומרת העבירה, מהעבירות החוזרות ונשנות של נהיגה בזמן פסילה, ממצבו האישי של בן אור עטיה, מפציעתו בתאונת דרכים בשנת 2000 והותרתו כנכה המוכר על ידי הביטוח הלאומי בשיעור של 7%. מכל האמור בתסקירי שירות המבחן, ולאור כל אלה מצא בית משפט קמא, כי קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן הזדמנות נוספת למערער בטרם יופעל המאסר המותנה, כאשר בית המשפט נתן משקל להתנהגות בן אור עטיה, שנבעה להערכת שירות המבחן מקשיי הסתגלות אישיותיים ואורגניים ובן אור עטיה עושה מאמצים לשיקום חייו.
- לא מצאתי בעניינו של המערער, גם לא נסיבה מיוחדת אחת שניתן להשוותה לעניינו של בן אור עטיה. המערער התחמק מאימת הדין. ההליכים נמשכו לאור אי התייצבותו פעם אחר פעם. מקרה בן אור עטיה אינו יכול לשמש כנקודת השוואה לעניינו של המערער.
5. אני דוחה מכל וכל האמור בסעיף 4 לנימוקי בא כוח המערער. ולעניין זה אני מפנה לעפ"ת 18357-04-15 ועפ"ת 6381-04-15 אזכרה נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד, פורסם בנבו, מיום 18.10.15.
6. המלצת קצין מבחן בדבר הטלת צו מבחן ו-200 שעות של"צ אינה מתקבלת. קצין המבחן רואה אך ורק אינטרס המערער עצמו, כשדעתו אינה נתונה כלל לאינטרס הציבורי, לסיכון העולה מנהיגתו של המערער, לעזות המצח והזלזול בחוק, לרבות אי התייצבותו לדיונים. על בית המשפט לראות המכלול כולו ועל פיו, קרי, על נסיבות העושה ונסיבות המעשה, ליתן פסיקתו.
- המערער שלפני לא הפנים העונשים שקיבל, ובהטלתם על המערער לא השיגו מטרותם.
- קבלת ערעור זה, כפי שמבוקש על ידי בא כוח המערער, היווה מסר שלילי לעברייני תנועה בכוח, כאשר המסר האמור לצאת מבית המשפט הינו, כי במשוואה, נהיגה בפסילה בשנית, תוצאתה מאסר בפועל, אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן הייחודיות למבצע העבירה, ובנסיבות ביצוע העבירה.
7. עיון בגזר הדין שניתן בבית משפט קמא מלמד על גזר דין מנומק, נתמך בפסיקה, נותן משקל לחומרת העבירה, מאוזן ואינו מחמיר עם המערער כלל ועיקר. לא מצאתי כי יש מקום להתערב בגזר הדין.

הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדירים, ביום 4.4.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: **-*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו. ניתן היום, י"ג אדר ב' תשע"ו, 23 מרץ 2016, בנוכחות המערער וב"כ הצדדים.